

Second International Conference on Management and Development Culture

بررسی نیازهای خودبهبهسازی مدیران مدارس مقاطع مختلف تحصیلی شهرستان فارس

نویسنده اول، نویسنده دوم

۱- شهاب مالکی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد، شهرکرد، ایران

Shahabmaleki100@gmail.com

۲- زهره صنیع ثالث، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد، شهرکرد، ایران

Sanisales.z@gmail.com

چکیده

خودبهبهسازی شیوهی جدیدی در توسعه مدیریت است که توسط پیدلر و همکاران (1986) با هدف مشارکت مدیران در جریان توسعه مهارت‌های مدیریتی طراحی شده است. هدف این پژوهش آن بوده است، که تعیین گردد آیا نیازهای خودبهبهسازی مدیران در سطح (1- دانش و اطلاعات اساسی، 2- مهارت‌های ویژه، 3- مهارت‌های برتر) می باشد؟ و آیا بین میزان نیاز مدیران مدارس به آن مهارت‌ها با توجه به عوامل دموگرافیک تفاوت معنی‌داری وجود دارد؟

برای نیل به هدف تحقیق از پرسشنامه استاندارد اقتباس شده از کار پیدلر و همکاران و با اعتبار 94 درصد استفاده شد. روش تحقیق مورد استفاده توصیفی، پیمایشی و جامعه آماری، کلیه مدیران مدارس دولتی ابتدایی، راهنمایی و متوسطه شهرستان فارس بود، تعداد کل آنها 245 نفر بود که با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای متناسب با حجم تعداد درصد، انحراف معیار، ضریب تغییرات) و در سطح آمار استنباطی از (آزمون‌های کالموگراف- اسمیرنف، t تک متغیره، تحلیل واریانس چند متغیری و آزمون فریدمن) استفاده شد.

یافته‌های تحقیق نشان داد که مدیران مدارس در زمینه مهارت‌های خودبهبهسازی کمتر از حد متوسط اعلام نیاز کرده اند و بین میزان نیاز مدیران به مهارت‌های خودتوسعه‌ای با توجه به عوامل دموگرافیک (جنسیت، مقطع تحصیلی، ناحیه محل خدمت، سابقه خدمت و رشته تحصیلی) تفاوت معنی دار وجود دارد. در مجموع با رتبه بندی نیازها، سطح «مهارت‌های ویژه» از لحاظ نیاز مدیران به آموزش با میانگین رتبه 2.36 در رتبه اول قرار گرفت و نیز در بین مهارت‌های یازده گانه، مدیران بیشترین نیاز را در خصوص مهارت «انعطاف پذیری روانی» (غلبه بر احساسات و عواطف خود) داشته‌اند.

کلید واژه ها: خود بهسازی، مهارت‌های برتر، دانش و اطلاعات بنیادی، مهارت‌های ویژه